

РЕШЕНИЕ

№ 2081

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1101** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по касационна жалба от началник група към СДВР, отдел ПП против решение от 14.10.2022 г., постановено по н.а.х. дело 16767/2021 г. по описа на СРС-101. С обжалваното решение, СРС отменя като незаконосъобразно НП № 21-4332-023794/13.012021 г., издадено от жалбоподателя. Според оплакванията – описанието на нарушението е ясно и не се споделя извода на съда, че в съставения АУАН и издаденото НП са допуснати СПН, относно изискването да бъде направено ясно, точно и пълно описание на извършеното нарушение, съответстващо на правната квалификация. Искането е за отмяна на решението на СРС и да се постанови друго, с което да се потвърди НП. Има искане за присъждане на юрк. възнаграждение.

Ответник по касационната жалба не взема отношение.

Представител на СГП поддържа становище, че касационната жалба е неоснователна. XX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа

на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и за правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Безспорно е, че с АТСС на 28.12.2019 г. по [улица]– В. с посока на управление от [улица]към "Околовръстен път" лек автомобил "Форд" модел "Конект" с рег. [рег.номер на МПС] се движи със скорост 127 км/ч, при въведено ограничение на скоростта на движение 50 км/ч с п.з. В 26. Към адм. наказателната преписка е приложен снимков материал, протокол за работата на екипа на ПП, документи удостоверяващи изправността на АТСС. При проверка, АНО приема, че автомобилът е собственост на търговско дружество, с управител – ответник по касационната жалба. От фактическа страна – собствеността върху МПС действително е преминала у управляваното от ответник дружество, но към дата на нарушението е собственост на трето юридическо лице, което прехвърля правото на сабственост на 29.01.2020 г. Към преписката са приложени декларации по чл. 188 от ЗДвП. Съдът в този състав не коментира декларацията на ответника, а не може да приеме, че декларацията от 06.10.2020 г. на С., която удостоверява, че с МПС се разпорежда ответника към датата на установеното нарушение е от собственик на автомобила, защото не е посочено този декларатор в какво качество попълва декларацията. Касационен състав не установи по преписката да е приложена извадка от картата, удостоверяваща собствениците на автомобила. Единствено е сигурно, че към датата на нарушение автомобилът не е собственост на едноличното търговско дружество на ответника. Доказателства в тази част не са представени, а е трябвало, при наличната в ПП СДВР база данни.

Следващо, правилно въззивен съд сочи незаконосъобразност на НП за това, че не се сочи разпореждбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП - Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. За прецизност е следвало да се посочи, декларацията от 06.10.2020 г., приложена към административнонаказателната преписка от лице в какво качество и обвързаност с автомобила, тогава собственост на друг търговец е изискана и приета от АНО.

Формално, а и приложимо в производствата по ЗАНН нарушението следва да е доказано и описано, така, че да не създава погрешна и неясна представа . Правилни са изводите на СРС, че от отмененото на основание неяснота в описанието НП не може да се приеме доказано нарушение.

Изискването за обосноваване на НП е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и правно защитените интереси на гражданите и организациите - страни в административнонаказателното производство. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретно административно наказание. Това подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана в избора на защитните средства и въобще при изграждането на защитата срещу такива актове. Наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола върху законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви, според ЗАНН, е такова, че тяхното неизлагане към НП съставлява съществено нарушение на закона и

е основание за отмяна на акта.

Правната норма поначало посочва общо признаците на състава на административното нарушение, а разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН изискват да се посочат конкретни факти и обстоятелства, които, като се подведат под съответната правна норма, осъществяват предвидения в нея състав на административно нарушение.

Наказателните постановления следва да имат пълно единство между обстоятелствена част и правна квалификация, за да породят действието си.

В случая, АНО е имал възможността с малко повече усилия да приложи разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като прецизира НП затова, че автомобилът е в разпореждане на ответника, като посочи декларацията и качеството на декларатора и обвързаността на представляваното ЮЛ към датата на нарушението.

Предвид установената неяснота на НП, противоречиви мотиви, ако се приемат такива, районен съд е стигнал до правилното прилагане на закона, че НП не отговаря на законовите изисквания за описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават.

Изложените в касационната жалба подробни съображения относно наличието на недвусмислена яснота при описание на нарушението са недоказани, а съдът в този състав не ги приема.

При тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

XX касационен състав на АССГ

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.10.2022 г., постановено по н.а.х. дело 16767/2021 г. по описа на СРС-101.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.